

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΡΙΣΕΩΝ
ΣΤΗ ΣΧΟΛΙΚΗ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

Εννοιολογικός Προσδιορισμός της κρίσης

- «Αναστάτωση και αποδιοργάνωση που κάνει το άτομο να αισθάνεται ανημπόρια, ανεπάρκεια, σύγχυση, άγχος και σωματικά συμπτώματα από γεγονότα που μπορεί να προέρχονται από όλες τις εκφάνσεις της κοινωνικής ζωής»
- «Αδυναμία αντιμετώπισης του γεγονότος εξαιτίας της απρόσμενης και κατατρεχτικής εμφάνισης του ώστε οι γνωστοί και εναλλακτικοί έως τότε χειρισμοί αδυνατούν να λύσουν το πρόβλημα»

Κρίσεις όπως προκύπτουν από τις επιπτώσεις που έχουν στο άτομο

- Κρίσεις που οφείλονται στην ιδιοσυγκρασία του ατόμου
- Αναμενόμενες μεταβατικές περίοδοι ζωής
- Αναπτυξιακές κρίσεις
- Τραυματικό στρες
- Ψυχοπαθολογικές κρίσεις
- Επείγουσες ψυχιατρικές καταστάσεις

Η διαδικασία της κρίσης

Έναρξη αυτής της κατάστασης (αγχογόνο ή επικίνδυνο γεγονός)

- Αναγνώριση, ή αντίληψη του ατόμου ή υποκειμενική ερμηνεία αυτού του γεγονότος
- Απόπειρα επίλυσης με τις καινούργιες ή δοκιμασμένες μεθόδους επίλυσης

προβλημάτων

- Συναισθηματική φόρτιση άγχος, αναστάτωση, ένταση ψυχοσυναισθηματική ανισορροπία
- Συναισθηματικό μπλοκάρισμα (υιοθέτηση δυσπροσαρμοστικών τρόπων)

Σχολικές μονάδες σε κρίση

- Ο τρόπος με τον οποίο τα σχολεία διαχειρίζονται μια κρίση μπορεί να επηρεάσει θετικά ή αρνητικά την μακροπρόθεσμη λειτουργία αυτών
  - Εάν στο σχολείο δεν δοθεί η πρέπουσα προσοχή σε ένα τραύμα που συνδέεται με αυτό, η προσωρινή διατάραξη της ικανότητας του παιδιού να συγκεντρωθεί θα επηρεάσει και τις μαθησιακές του επιδόσεις
  - Η αδυναμία του σχολείου να αντιμετωπίσει πολύπλευρα και ολοκληρωτικά την κρίση, υποσκάπτει την ψυχοσυναισθηματική ανάπτυξη του παιδιού
  - Το ηθικό του προσωπικού και το θετικό κλίμα για μάθηση, μπορεί να παρεμποδιστούν σοβαρά από καταστάσεις κρίσης οι οποίες αγνοούνται ή δεν επιλύονται.

Είναι σημαντικό τα σχολικά συστήματα να αναπτύξουν σχέδια και διαδικασίες ώστε να διαχειριστούν κρίσεις. Σχέδια τα οποία θα έχουν ποικίλους στόχους, και θα αναφέρονται:

- στην πρόληψη
- στην ετοιμότητα
- στην διαχείριση της κρίσης
- σε ενέργειες μετά την κρίση

Πριν την εμφάνιση της κρίσης

- Είμαστε *alert* για να εντοπίσουμε πιθανούς κινδύνους.
- Παρεμβαίνουμε για να περιορίσουμε φαινόμενα που μπορεί να εξελιχθούν σε κρίση.
- Εφαρμόζουμε προγράμματα πρόληψης- ενημέρωσης (π.χ. εκφοβισμός, επίλυση συγκρούσεων, διαχείριση συναισθημάτων, βία, ψυχική υγεία, αλκοόλ κτλ).
- Κατασκευάζουμε σχέδια δράσης για διάφορες μορφές κρίσης.

Διαχείριση της κρίσης

- ❑ Συνέντευξη με τον μαθητή/τρια για συλλογή πληροφοριων. Αν δεν τον/την γνωρίζουμε από πριν, δίνουμε έμφαση στο να συνδεθούμε μαζί του/της (**rapport**) σε ένα βαθμό και μετά ενημερώνουμε σχετικά με το γιατί ζητήσαμε αυτή τη συνάντηση.
- ❑ Συμβουλευτικές δεξιότητες: Συγκεντρώνουμε πληροφορίες. - Αν βρίσκεται σε ένταση εφαρμόζουμε δεξιότητες αποκλιμάκωσης.
- ❑ Ενημερώνουμε διευθυντή/τρια, γονείς/κηδεμόνες και όποιον άλλο χρειάζεται.

Κρίση που αφορά το σχολείο στο σύνολο

1. Συλλέγουμε πληροφορίες για το ακριβές γεγονός και εξακρίβωση των στοιχείων
2. Καθορίζουμε το επίπεδο παρέμβασης: Αξιολογούμε τον αντίκτυπο της κρίσης και τον βαθμό που επηρεάζει το σχολείο. Για παράδειγμα, αν επηρεάζονται πολλοί μαθητές ή αν υπάρχουν έντονες συναισθηματικές ή/και συμπεριφορικές αντιδράσεις τόσο πιο μεγάλη θεωρείται η κρίση.
3. Αποφασίζουμε πόσο αποκαλυπτικοί θα είμαστε στη σχολική κοινότητα και πώς θα το κοινοποιήσουμε. Στόχος να σταματήσουμε τυχόν φήμες και να σεβαστούμε/προστατεύσουμε όποιους μπορεί να θίγονται από την κατάσταση. Ενημερώνουμε το προσωπικό του σχολείου, τους μαθητές και τους γονείς.

4.Καθοδηγούμε τους εκπαιδευτικούς στο να κάνουν μια συζήτηση με τους μαθητές τους ή δραστηριότητα που αφορά το γεγονός

5.Αναφερόμαστε στο πότε, που, τι έγινε και τι θα γίνει απ' εδώ και πέρα.
(Μένουμε μόνο στην περιγραφή του γεγονότος και όχι στο τι νομίζουμε ή στο τι μπορεί να έχει συμβεί).

6. Αναγνωρίζουμε συναισθήματα και αντιδράσεις: *“Είναι φυσιολογικό να νιώθουμε πολλά διαφορετικά πράγματα όταν ακούμε νέα όπως αυτό. Μπορεί να αντιδράσουμε με διαφορετικούς τρόπους και ο καθένας μας διαχειρίζεται να συναισθήματά του με έναν δικό του τρόπο. Εσείς πώς νιώθετε με αυτό που συνέβη;*

7. Διδάσκουμε την αυτοφροντίδα: “Όπως είδαμε το να νιώθει κανείς
..... [αναφέρουμε τα συναισθήματα που ειπώθηκαν] είναι
φυσιολογικό. Επίσης, είναι σημαντικό να φροντίζουμε τα συναισθήματά
μας και τον εαυτό μας”

ΠΗΓΗ
ΟΜΑΔΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ 1ΟΥ ΚΕΣΥ Α΄ ΑΘΗΝΑΣ